

328a

328

Kiedy huczą życia burze

G D7 G D G

1. Kie - dy hu - czą ży - cia bu - rze, groź - ny od - głos mors - kich fal,
 2. Choć cier - pie - nia nas tu drę - czą, jed - nak trwa - my w dro - dze swej,
 3. Wróg nam sta - wia wciąż prze - szko - dy, z wąskiej ścież - ki zepch - nąć chce.
 4. A krzyż dro - gę nam wska - zu - je przez cie - pie - nia i przez ból,
 5. Jesz - cze tyl - ko ma - ła chwil - ka, a wnet się znaj - dzie - my tam.

D7 G a C D G

jas - ne świa - tło błysz - czy w gó - rze i w nie - biań - ską wzy - wa dal.
 dą - żąc, gdzie Pan łąs - ki tę - czą wie - dzie do przy - sta - ni tej.
 My wciąż śpie - szym do na - gro - dy, tam kie - ru - jem kro - ki swe.
 a my dą - żym, gdzie pa - nu - je Zbaw - ca, wie - ku is - ty Król.
 Jesz - cze tyl - ko kro - ków kil - ka, a wśród nie - ba sta - niem bram.

Refren

C G D D7 G G7

Tam na - dzie - i na - szej blas - ki, tam jest źród - ło Pań - skiej łąs - ki,
 Tam na - dzie - i na - szej blas - ki, tam jest źródło Pań - skiej łąs - ki,

C G D D7 G

dro - gi na - szej tam cze - ka kres, tam jest ko - niec na - szych łąz.
 dro - gi na - szej tam cze - ka kres, tam jest ko - niec na - szych łąz.